

PARAYI NEREYE KOYALIM?

Şam'da yaşayan Allah dostu Muhyiddin-i Arabi bir gün karşısındaki topluluğa “Sizin taptığınız Tanrı benim ayağımın altındadır” sözünü söyleyip ayağını yere vurur. Sonra tutuklanır, idam edilir. Olaydan birkaç yüz yıl sonra, Yavuz Sultan Selim Han, Mısır dönüşü Şam'a uğrar. Ve düşünür o kadar muazzam ilimlere sahip bir Allah dostu böyle bir söz söylemişse bir hikmeti vardır diye oranın kazdırılarak araştırılmasını ister. O Allah dostunun o sözü söylediği ve ayağının vurduğu noktayı kazdırır. Kazılan yerden bir çömlek altın paralar çıkar. Yani o büyük zat karşısındaki topluluğa şunu demek istemiş: “Sizin Tanrınız para olmuş. Siz paranın kulusunuz. Sizin Tarınız (para) ayaklarımın altındadır.”

Yüz yıllar sonra günümüze gelelim. Öğrenciliğim İzmir'de geçti. Çok yoksul bir ailenin çocuğuydum. Hayırseverlerin yardımıyla okudum. Allah Ödemişli Mustafa Köseoğlu ile İzmirli Hacı Raif Cilasun, Ali Rıza Güven ve ismini sayamadığımdan KESTANE PAZARI idare heyeti ve üyelerinden Allah razı olsun, mekânları cennet olsun. Bu şahsiyetleri hayatta unutmam mümkün değil ve her zaman da kendilerini hayırla anarım. Demek istediğim hafta içi sınıfta öğretmenlerimiz ders anlatırken hafta sonu hangi inşaatta iş bulabilirim diye düşünürdüm. Şayet hafta sonu inşaatlarda iş bulamazsam, mevsimine göre kışın Kemeraltı caddesinde çorap, mendil, baharın da naftalin satardım.

1961 yılı Bir sabah kaldığım Kestane Pazarı yurdudan oda arkadaşım Osman Okur'la okula giderken Yeni Asır gazetesinin manşeti dikkatimi çekti. Gazetenin manşeti “ İzmir'in meşhur iş adamı milyoneri (.....) intihar etti.” Çocuk düşüncesiyle zengin adamın ne sıkıntısı olur ki diye merak ettim. Gazeteyi alacak para da yoktu yanımda. Arkadaşımla cebimizdeki parayı birleştirerek gazeteyi aldık. Arkadaşımla merakla okuduk. Manşetin altında milyonerin normal resmi ve resmin yanında kanlı banknotlar gözüktüyordu. Haberin içeriği ise şöyleydi. İzmir'in meşhur milyoner iş adamı midesinden rahatsızlanır. İzmir'in, İstanbul'un en ünlü doktorlarına muayene olur. Sonuç alamaz. Daha sonra yurt dışına Almanya'ya gider. Muayene olduğu klinikte kendisine “ Çok ilerlemiş bir kanser hastası olduğunu, tedavisinin mümkün olmadığını, son günlerini rahat bir şekilde yuvasında geçirmesini söylerler” . Morali bozulan iş adamı doğrudan İzmir'e gelir. Ve bankalarda ne kadar mevduatı varsa çeker. Alsancakta denize nazır evine gelir. Ailesine dinleneceğini söyleyerek kendisini yalnız bırakmasını söyler. Hanımı da eşinin rahatı için çocuklarını alarak aynı apartmanda komşusuna çıkar. Yarım saat sonra apartmanda silah sesi duyulur. Eve koştuklarında yatak odasında can çekişirken “..... **NE YAPTIĞIM PARALARI SİZİ KAZANMAK İÇİN HAYATIMI HARCADIM. ŞİMDİ SİZ NİYE BENİ KAZANMIYORSUNUZ?**” diyerek paralara küfreder ve kendi beylik tabancasını kafasına sıkarak intihar eder. O gazete manşeti ve resmi hala arşivimdedir. Zaman zaman bu manşete ve kanlı paralara bakar, bazen derslerde de öğrencilerime gösteririm.

Para var çare var zihniyetiyle yaşayan bir insanın dramı. Bir Allah dostu: “ KAZANDIĞINIZ PARALARI KALBİNİZE DEĞİL, CEBİNİZE KOYUN” diyor.

Günümüz insanı “para var çare var” diyerek, sağlığını sigorta yaptırıyor, güvenli sitelerde oturuyor, kendine yakın koruma tutuyor ama en güvenli ve korunaklı rezidansta oturan nice zenginlerimiz suikasta kurban gidiyor. Onun için yüce peygamberimiz “ Mallarınızı zekâtla koruyun” buyuruyor. Ben de diyorum ki: Malımızı, kendimizi , çocuklarımızı ve ülkemizi seviyorsak zekatımızı verelim sahip olduğumuz Allah'ın bize verdiği nimetleri zekatla koruyalım..” Tarihte en korunaklı şato ve surların

yerini çağımızın en son teknolojisiyle donatılan güvenlik sistemleriyle korunan konaklar ve siteler almasına rağmen hayatı suikastla sonlandırılan kardeşlerimizin olduğunu görüyoruz.

Lafi uzatmak istemiyorum. Bu mübarek Ramazan ayında kalbimize değil de, cebimize koyduğumuz paraların zekâtını ihmal etmeyelim. Akıntısı olmayan havuzda toplanan su kirlenir. Zekâtı verilmeyen, sürekli biriktirilen akçalar putumuz olmasın, cebimizde, kasamızda kirlenmesin. Unutmayalım ki o paraları veren “ALLAH’tır” vermeyebilirdi. Çünkü Allah “ Ben malı dilediğime, bilgiyi de çalışana veririm” buyuruyor. Zenginler sanmasın ki çok çalıştıkları için zengin oluyor. Allah verdiği için zengin oluyor. Çalışmaya bakarsan bedenen çalışan bir inşaat işçisi, telefon başında oturup para kazanan zenginden daha çok çalışıyor.

Yüce Rabbimiz Kur’an- Kerimde: “ para, mal, şan, şöhret, makam, mansıpla ve evladın” da bir imtihan vesilesi olduğunu buyurmaktadır.

Sade bir Müslüman olarak duam: Sevdiklerimizle birlikte hepimiz bu sınavı kazanan kullardan olalım.